

« ד"ר חיים משגב

או"ם שמום

מה יש לבנט לחפש בניו יורק בשעה שכל יום רבים מתים כאן מקורונה? וגם: איך הנאותות השלטונית גואה, אך איש אינו פוצה בה

חלפו 100 ימים, וכמעט הכל קורס לממשלה בפנים. יחסי החוץ מידרדרים והולכים, ונרממה שרוסיה כבר לא סופרת את הממשלה הנוכחית. עם פולין, בעלת הברית הנאמנה, היחסים הגיעו לשפל. אבל לא על אלה רצייתי להרחיב את הדיבור. גם לא על הכישלון הנורא, הבלתי נסלח, במאבק בקורונה. גופר תיהם של הנפטרים נערמות, וקצרה ידם של הרופאים מלהושיע.

מה שמשך את תשומת לבי בימים האחרונים הוא התחושה שאי-הנאותות השלטונית גואה באין פוצה פה ומצפצף. קראתי, לדוגמה, שהקופה הציבורית ויתרה, משום מה, לאהוד ברק ולסתיו שפיר על החזר של שמונה מיליון שקלים. כל אחד מהשניים נותר חייב, בסיום מערכת הבחירות, כארבעה מיליון שקלים משום שהאזרחים מאסו במרכולתם. לא נעשה אפילו ניסיון לגבות את הכסף. אבל מה שבאמת צריך לגרום להרמת גבות אצל כל אזרח הוא העובדה שהיועץ המשפטי לממשלה ממלא פיו מים; דבר שלא היה קורה לו, יש להניח, בתקופת הממשלה הקודמת. נדמה לי שאביחי מנדלבלית פשוט קמל והולך בחודשים האחרונים. קולו נאלם דום והוא כבר איננו נעמד על רגליו האחוריות, מה שהיה מקובל עליו במקרים שנראו חמורים פחות.

ובעניין זה אני רוצה להעלות רק עוד דוגמה אחת: לאחרונה נודע שלמרכז הרצל, מוסד חינוכי ציוני שאין חשוב ממנו, במיוחד בימים אלה, לחיזוק איתנותה של המדינה היהודית, מונה יו"ר חדש; הלוא הוא יו"ר הנהלת מרצ. האם התקיים מכרז פומבי? האם מונתה ועדת איתור? נדמה שהכל

יש לקבל החלטות קשות, ובנט בורח מהן. בתי החולים קורסים, ויש להכריע בשאלות שאין מרות מהן

נעשה בחשאי. המינוי נפל אל חיקו של אורי זכי, בן זוגה של תמר זנדרג, כפרי בשל. בג"ץ לא נדרש להתערב, וגם מנדלבלית לא נזעק כדי לברר איך פעל המוסד הציבורי החשוב הזה שניסמך, כל כולו, על כספי משלם המסים.

שתי דוגמאות אלה, ועוד רבות שנמצאות באמתחתך, לא יפילו, כמובן, את הממשלה המכהנת עתה שבה כל מרכיביה נאחזים זה בזה. איש מהשרים לא רוצה בכחירות; וגם לא בעימות עם ראש הממשלה; מה שמאפשר לנפתלי בנט להימנע מכינוס קבינט הקורונה כמה שבועות, ולשותפתו לדרך לומר שצריך לדעת להכיל את המתים.

ראש הממשלה נמצא כעת בדרכו לניו יורק כדי לנאום מעל הפודיום החשוב ביותר בעולם. הרבה פעמים עמד שם בנימין נתניהו. האולם היה תמיד מלא. רבים ביקשו לשמוע את דבריו. אני לא בטוח שזה יקרה גם לבנט. אבל זה יהיה, להערכתך, פחות חשוב לבנט. הוא מבקש, אם הבנתי אותו נכון, לראות את עצמו על רקע סמלו הענק של ארגון האומות המאוחדות; מה שידגיש, לתפישתו, את ניצחונו הפוליטי. אבל התייצבותו בימים אלה על אותו פודיום דווקא תדגיש, להבנתי, אספקטים אחרים לגמרי. אין לבנט מה לחפש שם בשעה שרבים מתים בכל יום מקורונה. יש לקבל החלטות קשות, ובנט בורח מהן. בתי החולים קורסים, ויש להכריע בשאלות שאין מרות מהן.

ועל המחדל הזה לא ייסלח לעולם לכל מי שאחראי למצב העגום שאליו נקלעו מיליוני ישראלים. ●